

JAPANTUREN 24. APRIL – 9. MAI 2009

Fredag – Lørdag:

Vi ankom Gardermoen et par timer før avgang så da passet vi på å slappe av med kaffe og baguetter, litt for godt viste det seg, for det ble fart på oss da de ropte opp våre navn over høyttalerne at de ventet på oss ved gaten. På flyet ble Britt siden spurt hva hun hadde i sin Imsdal flaske av flyvertinnen.. ”Lurer på om vi fniste for mye”.

Reisen var nå i gang og vi gledet oss alle sammen, til å lande i Osaka etter vår 11 timers lange flyreise med mellomlanding i Helsingfors.

Passkontroll, fotografering og fingeravtrykk, gjennom sikkerhetskontrollen på flyplassen i Osaka før tollen. Der ble Britt nok en gang vinsjet in, nå for å være en suspekt ”narkokurir”... Så ut med all pakking, og sømmene til kofferten ble sjekket, ble vist en A-4 perm med forskjellige stoffer med gjentatte spørsmål om hun var sikker på om hun ikke hadde noe slikt med seg. Hun var litt trett og ganske lattermild, noe man sikkert ikke bør være i slike situasjoner...

Vel igjennom fikk vi tak i en drosje som på en ubeskrivelig måte, klarte å stable alle våre kofferter i bagasjerommet.!

Hotellet var av grei standard (Business Hotell) og rommet hadde et badrom som fikk en til å føle seg som en kjempe i Tommelises verden men det var godt å slappe av før middagen.

Søndag:

Startet sightseeingen med en tur til Hiroshima. Vi tok trikk til Minnesparken

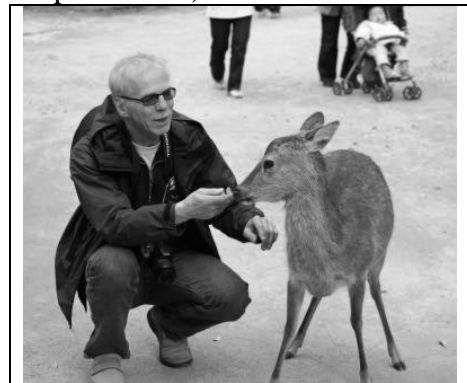
& A-Bomb Dome. Utrolig hva folk kan finne på..

Trærne som vokste 1,5 mil fra episentre er blitt flyttet til parken og omkranser den evige flammen.

Deretter tok vi båt til øyen Miyajima, Japans helligste øy, med bl.a. den berømte 16 meter høye røde Torii (tempel portal) som står ute i vann ved høyvann.

Nå var det lavvann og på stranden krydde det av folk, gamle som unge, som plukket små strandskjell. Tamme rådyr gikk rundt på gatene, noe som var litt merkelig å se. De var så tamme at man kunne klappe og mate dem (noe vi helst ikke skulle gjøre.. sto det på skiltene).

Vi vandret gjennom Utsukushima templets 37 bygninger som var bygget sammen med broer og gikk videre opp til Daisho templet fra 806 e.Kr.

En kjapp nygrillet østers så var det dags å ta siste båten tilbake til Hiroshima og en sein middag, før Shinkansen tok oss hjem til Osaka.

Mandag:

Oppe før fuglen for å dra til Kyoto på en halvdagstur. Vi får nok ikke sett alle templene da det finnes over 1000 bare i Kyoto!

Vi begynte med Tokugawa Shogun's residens fra 1600-tallet som bl.a. hadde gulv som "kvittrede". Gulvene var lagd oppå nagler som ga lyd fra seg grunnet friksjon, og da var det ikke bare for en Ninja å snike seg frem..

Siden gikk turen til vakre Kinkakuji, den gyldene paviljongen med alle vegger kledde i bladgull.

Så sto keiserpalasset for tur og siden keiseren feiret 50-års jubileum var det svart med folk.

Etter lunsjen på "Håndverksmuseet", hvor man kan finne mye av det som blir laget i Japan, tok vi drosje til Gion kvarteret for å vandre gjennom gamle Geisha kvarterer og videre opp til Kiyomizu templet. Det sies at man er heldig hvis man ser en geisha i Gion, men det må ha vært vårslepp den dagen.

Sen middag igjen før vi dro tilbake til Osaka.

Tirsdag:

Det var godt å sove litt lenge i dag! Vi begynte dagens opplevelser ved det 9 etg. høye hundehuset tvers over hotellet, som hadde alt for hunden! Spa, agility, hundepass, veterinær, hundemat, tilbehør, frisør og selvfølgelig valper.

Deretter dro vi til det digre, 7 etg høye Akvariet. Her var det utrolig mange forskjellige arter, alt fra oter, sel og pingviner til hvalhai, månefisk, anemoner og knøttsmå maneter.

Av en eller annen grunn ble Britt fristet til å bli med Odd Einar opp i et av verdens høyeste Pariserhjul (112,5 m). Utsikten over Kyoto var en opplevelse, men det var

litt høyt ned til bakken for henne, i en vogn som hadde lett for å begynne å gyngende..

Vi avsluttet dagen med mer shopping, middag og feiret Unni's bursdag!

Onsdag:

I dag skulle vi være tøffe å ta lokaltog med tre tog bytter in i landet, til et Ninja museum i Iga- Ueno. Vi spurte oss frem og traff mange hjelpsomme mennesker underveis.

I Iga-Ueno hadde mange familier kledd seg som Ninjaer, helt ned til smårollingene, litt artig å se.

Selve Ninja museet var et restaurert, autentisk hus hvor Ninjaer pleide å skjule seg. Det var skjulte rom, sving dører, hemmelige trapper, skjule steder for våpen og underjordiske ganger. Det var mye informasjon om Ninjaen's historie og liv samt en stor samling Ninja utstyr og våpen. Vi fikk også se en oppvisning i Ninjaen's kampteknikk. Ikke mye å stille opp med mot dem nei.. Vi avsluttet på det hvite slottet i Iga-Ueno som hadde en stor samling samurai utstyr.

Selve byen var nesten en spøkelsesby. Eneste drikke vi fant mens vi ventet på toget tilbake til Osaka, fantes i drikkeautomater. Ellers var byen pyntet med Ninja tegninger, også på bruer, brannstasjon og kumlokk.

Tilbake i Osaka var vi skikkelig sultne så nå kostet vi på oss Sukiyaki (Japans nasjonalrett) med Fugu (puffisk som er litt artig da den, hvis den tillages feil, kan ta livet av folk - litt spenning ska man jo ha). Denne middagen kostede 21000 Yen – det er ikke småpenger vi snakker om her!

Torsdag:

Nå var det endelig dags å begynne turen opp til Odate, Hachikos fødested, i Akita. Det skal bli godt å se Akita igjen etter alle små "wanna-be" Akitaer (Shiba) og Corgier, og det begynte bra når vi kom til Odate, da den først hunden vi så var nettopp en stor, rød Akita.

Vel innlosjert i hotellet, etter 8 timers Shinkansen og bussreise, spiste vi middag før vi, sammen med Miki, venninnen fra forrige reise, tok oss en tur på byen. Unni og Odd Einar ble helt ville for det var jo sååå mange kumlokk med Akita motiv, og de skulle fotograferes!

Fredag:

Første frokosten i Odate siden jaktet vi på Akita ting og deretter en tur til AKIHO (Akita Inu Hozonkai) museet.

Vi begynte rundvandringen på selve sekretariatet, hvor alle Akitaer blir registrert, kjøpte noen småting og personalet presentert oss for noen fine Akitaer, Mimiko og Pichi, begge fra en kennel i Odate. Det var skikkelig koselige, store og kraftige søsken.

Deretter gikk vi opp noen etasjer til selve museet som har en stor samling Akita ting, utstyr og mange historiske bilder. Mye er blitt gitt til museet i gave fra oppdrettere og fantaster gjennom årene og det var alt fra pokaler, jaktutstyr, bøker, statuer, malinger etc. Fotografier av Meiyosho vinnere opp gjennom årene prydet tre vegger.

Siden gikk vi en tur til stasjonen og fotograferte Akita statuer samt flere kumlokk underveis.

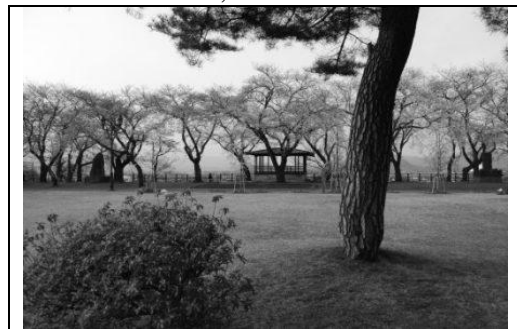
Så tok vi en drosjetur til Hachiko's fødested rett utenfor byen, som var omgitt av en vakker hage med mange Akita statuer, og et minnesmerke med bilde av Hachiko med stamtavle.

Vi dro tilbake til hotellet og spiste is laget av Sakura, kirsebærblomst. Det er på denne tiden av året som kirsebærtrærne blomstrer og folk reiser rundt i Japan for å beundre dem.

Vi endte dagen med å spise middag på en restaurant som serverte en lokal spesialitet – utrolig saftige hønseretter, med en vanvittig god sake til.

Lørdag:

I dag gikk vi en langtur i Odate og trålede stedet for Akita ting før vi slappet av. Vi ble alle ble litt stille utover dagen, noe som nok skyldes den litt spesielle følelsen vi hadde av at det var den store AKIHO utstillingen neste dag, den 121.e Spesialen, med 174 påmeldte Akitaer. For å ha mulighet til å melde på til denne utstillingen har alle de påmeldte kvalifisert seg gjennom tidligere meritter under året. Utpå kvelden kunne vi ikke dy oss da vi, fra hotellets vindu,

så at det hadde begynt å komme utstillere, så vi gikk ned for å se og fotografere. Og bra var nok det, for vi traff noen venner av oppdretterne vi lærte å kjenne forrige gang,

som hadde flere flotte Akitaer, samt en dame som snakket flytende engelsk og tolket for oss!

Søndag:

Pigge og raske spiste vi frokost og gikk til utstillingsplassen. Hunder og burer i alle størrelser og fasonger var oppstilt overalt i parken, noen samlet i store og små grupper.

I år deltok det mange flere tigrete Akitaer enn tidligere og kvaliteten var som før – høy. Spesielt blant valper, unghunder og de voksne.

Før konkurransen startet mellom de som kvalifisert seg tidligere på dagen, ble en ”modell Akita” oppvist. En Meiyosho vinnere fra tidligere år som er så god at han blir vist opp som prototyp for rasen. Riktignok var han nå blitt 12 år gammel med et hengeøre og ikke fullt så pen hale som i ungdommens dager, men kroppen, hode og uttrykk var som før.

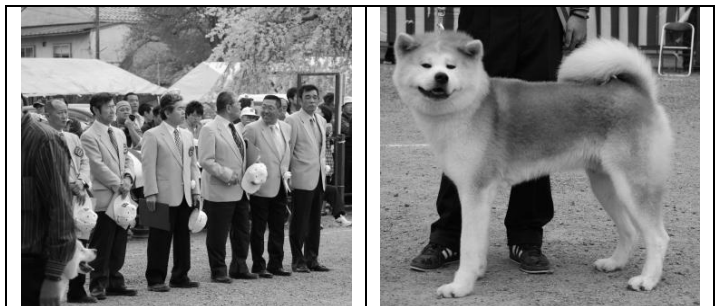

Alle hundene ble deretter plassert i hver klasse, uansett antall, før det var dags for Meiyosho som sto mellom 7 tisper og 11 hannhunder (”vår oppdretter” hadde en hannhund i dette gjenget). Mr Endo’s vakre røde hannhund endte opp med å bli årets Meiyosho, stemt frem av alle seks dommerne inklusive en hoveddommer.

Det ble en lang dag som begynte med kvalitetsbedømming av alle hundene, utført av seks dommere med hver sine tildelte sirkel. Tisper på ene langsiden og hannhunder på den andre. Noen dommere målte hundene og noen kikket på bevegelsene, men i det store hele var det den statiske elegansen de bedømte.

I pausen ble vi invitert til en hyggelig lunsj sammen med dem vi traff dagen før - lunsj og sake.. Litt uvant, men det gikk greit det også.

Det ble en lang dag med mange inntrykk så vi sov godt etter middagen.

Mandag:

Nå begynte det å bli dårlig med kontanter! Det merkes godt at det er helligdager i

Japan (Golden Week) og da er det nesten umulig å få ut penger ettersom banker og postkontor er stengt. Men vi telte våre yen for å se hvor mye vi hadde igjen..

I dag besøkte vi oppdretteren vi traff for å se på hans 34 Akitaer (smått som stort, samt noen på vei). Det var en opplevelse å se så mange trivelige, store, flotte Akitaer samlet på et sted. Kennelen var stor, etter japansk mål sett, med løpegårder og valpehager, og alle hundene fikk daglige lufteturer av ham selv og kennelhjelpene. Unni falt for en pen 8 ukers valp som vi kalte "two face" da den hadde to helt forskjellige tigreringer på høyre og venstre side – en sort tigret og en grå tigret. Selv fikk Britt et mindre sjokk da hun fikk en 3 års gammel tise i gave..

Brått måtte vi reise for å rekke siste toget tilbake til Odate men avtalte et nytt møte noen dager etterpå.

Tirsdag:

07.14 dro vi fra Odate og det var litt trist å reise fra Akitaens hjemby. Noen Shinkansen byttinger senere, inklusive Shinkansen Max og et to-etasje's hurtigtog, så kom vi frem til Ueno i Tokyo. Vel installerte på hotellet begynte jakten på en minibank hvor man kunne ta ut penger fra internasjonelle Visa eller MasterCard. Etter et par timer var det et resignert gjeng som stille tusslet rundt for å se om det var noen steder man kunne spise og betale med de kort vi hadde. Valget falt på et lite indisk sted som serverte første klasses mat til en overkommelig penge.

Onsdag:

Vi kostet på oss å sove litt lenge i dag før vi gikk ut og kjøpte frokost på en 7-11. Deretter dro vi til Shibuya stasjonen for å

se Hachiko statuen. Shibuya var stasjonen hvor Hachiko pleide å vente på sin avdøde eier. Da det var siste dagen i "Golden Week" var det mye folk i farten.

Vi fotograferte Hachiko og andre Akita motiv før vi endelig fant en bank. Alle man smilte nå fra øre til øre! Vi feiret med kaffe og bolle. Unni og Britt tok en Maccha Latte, grønt te med varm melk og sukker, riktig godt.

Deretter dro vi til Asakusa, som er en shopping gate med gamle aner, og brukte opp enda litt mer penger. Dag og Britt traff en eldre Japansk herremann med fru og son. Denne ble meget ivrig og ville vise dem en plass som få turister finner. Det viste seg å være en stille og fredlig plass, med tempel og en vakker Kyoto hage i miniatyr. Selve plassen og mannen oste av fromhet og ro.

På kvelden ville Dag gå til "Electric City", en gate som har alt man kan tenke seg av elektronikk og som blir stengt om kveldene for biler og gjort om til en gedigen gågate, men GPS'n i Britt's hodet virket ikke, så litt gufne og kalde etter alt regn snudde vi for å gå hjem igjen og da så hun et stort skilt som viste veien dit.. typisk.

Torsdag:

I dag dro vi tilbake for å besøke oppdretteren igjen. Han bodde ikke langt

fra de bergene hvor Morie (fra boken Dog Man) pleiede å jakte og han hadde kjent ham godt.

Hjemme hos oppdretteren fikk vi servert mye godt til kaffe og te, vist hvordan man handler Akita på japansk og fortalt litt om hvordan de hadde hundene. Han var selv JKC dommer og fortalte mye om rasen og om de to forskjellige typene som fantes i Japan, ”spiss”/elegant type og kraftig/stram type. Begge vant på utstillinger og begge typene ble blandet i avl.

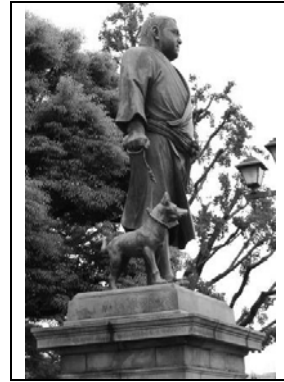
Han hadde også fundert litt på Unni’s valg av valp siden sist, og vi ble vist en fire mnd gammel tigrert handhund som han egentlig hadde tenkt å beholde selv, en ”show quality” hund som han ville at Unni skulle ta i stedet. Og slik ble det, noe som betyr at vi må ta en tur til å hente våre hunder om ikke så lenge..

Kvelden ble avsluttet med en annen av de Japanske delikatessene ”Shabu Shabu”, meget godt!

Fredag:

På vei til Shinkansen og turen videre til Osaka, dro vi innom Ueno parken. Ueno er regnet som en ”Verdens arv” med bl.a. statue over den siste samuraien, Saigo, som ledet Tokugawa Shogun’s samuraier mot en siste kamp mot keiserens soldater i 1868.

De som har sett filmen ”The Last Samurai” med Tom Cruise vet hvordan det endte. Slaget skjedde på Ueno og de falne samuariene’s levninger er begravet der. Vel fremme ved hotellet, ikke langt fra flyplassen i Osaka, spiste vi litt middag før vi begynte å pakke om våre reisevesker og ryggsekker slik at de skulle klare maks vekten ved innsjekkingen. Kan ikke skjønne hvorfor alt veier så mye mer nå! Sannsynligvis fordi at vi har gjort både planlagte og ikke planlagte innkjøp under veis..

Lørdag:

Dags å dra hjem igjen. Tiden har gått altfor fort. Vi har sett mye, opplevd mye, lært mye, sett mye hunder og ikke minst hatt gleden av å treffe nye og gamle bekjente. Det skal bli godt å komme hjem igjen, men bare for å planlegge neste tur!

Britt Nyberg, Dag Rune Egge, Odd Einar og Unni Greipsland (som til sammen fotograferte 1400 bilder...)